

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.I.37.591/2022/7.

A tanács tagjai: Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet a tanács elnöke;

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit előadó bíró;

Dr. Hajnal Péter bíró;

Dr. Heinemann Csilla bíró;

Huszárné dr. Oláh Éva bíró

A felperes: Felperes1

Cím2

A felperes képviselője: Felperesi képviselő

Cím6

Az alperes: Heves Megyei Kormányhivatal

Cím1

Az alperes képviselője: Dr. Demeter András kamarai jogtanácsos

Az I. rendű alperesi érdekelt: egyéb érdekelt1 egyéb érdekelt3

Cím3

A II. rendű alperesi érdekelt: egyéb érdekelt2

Cím4

A per tárgya: építési üggyel kapcsolatos közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes 77. sorszám alatt

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: a Miskolci Törvényszék
101.K.700.904/2020/73. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Miskolci Törvényszék 101.K.700.904/2020/73. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

A Kúria a felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségét 30.000 (azaz Harmincezer) forintban, az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségét 20.000 (azaz Húszezer) forintban állapítja meg.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az I. rendű és a II. rendű érdekelt 2020. május 6. napján kérelmet terjesztettek elő az alperesnél, a tulajdonukban álló, Cím7 szám alatt található, helyrajzi szám1 ingatlanon lévő lakóépület maradvány elbontásának engedélyezése iránt. A kérelemhez csatolták Személy1 tervező által készített műszaki tervdokumentációt és Személy2 építész-mérnök tartószerkezeti szakvéleményét. Az alperes a HE/EOFE/765-2/2020. számú határozatában - az abban foglalt feltételek mellett - helyt adott a kérelemnek. A felperes, aki a bontás engedélyezése iránti kérelemmel érintett ingatlannal szomszédos, Cím2 szám alatt található, helyrajzi szám2, műemléki védelem alatt álló ingatlan 1/2 arányú tulajdonosa, keresetet nyújtott be a HE/EOFE/765-2/2020. számú határozattal szemben. A kereset beérkezése után az alperes a határozatát a 2020. május 18. napján kelt HE/EOFE/765-3/2020. számú döntéssel visszavonta, ezt követően az eljárás során helyszíni szemlét tartott.

[2] Az alperes a 2020. május 29. napján meghozott HE/EOFE/765-10/2020. számú határozatában engedélyezte a kérelem tárgyát képező lakóépület megmaradt részének elbontásához szükséges kivitelezési munkálatok elvégzését, a csatolt és engedélyezett műszaki terveknek, műszaki leírásnak és tartószerkezeti szakvéleménynek megfelelően.

Határozatában előírta, hogy a bontás csak kézi erővel, óvatosan történhet, oly módon, hogy az épület alapjai a helyükön megtartandók, továbbá a bontás után a telek vízelvezetéséről oly módon kell gondoskodni, hogy az ott keletkező csapadékvíz ne veszélyeztesse a szomszédos műemlék épületet. Rendelkezett arról is, hogy a bontás csak tartószerkezeti szakértő folyamatos helyszíni művezetése mellett, az ő folyamatos jelenlétében történhet. Amennyiben a bontás során a szomszédos műemlék épületen bárki, bárminemű károsodásra utaló jelet tapasztal, a munkát azonnal abba kell hagyni és a tartószerkezeti szakértő azonnali intézkedésével a műemlék épület állapotromlását meg kell akadályozni, valamint a műemlék épület állagvédelméről a bontás során gondoskodni kell.

A kereseti kérelem, az alperes védekezése és az alperesi érdekeltek nyilatkozata

[3] A felperes keresetet nyújtott be az alperes HE/EOFE/765-10/2020. számú határozata ellen, amelyben kérte a közigazgatási határozat megsemmisítését, mert az álláspontja szerint az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.), az építésügyi és építésfelügyeleti hatósági eljárásokról és ellenőrzésekről, valamint az építésügyi hatósági szolgáltatásról szóló 312/2012. (XI. 8.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet), valamint a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény (a továbbiakban: Kötv.) keresetlevélben nevesített rendelkezéseibe ütközik.

[4] Az alperes a védiratában kérte a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását, mivel a teljes eljárás szabályainak megfelelően járt el és jogszerű határozatot hozott.

[5] Az I. rendű és a II. rendű alperesi érdekeltek az alperes által előadottakhoz csatlakozva kérték a kereset elutasítását.

A jogerős ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság a 2022. május 19. napján meghozott 101.K.700.904/2020/73. számú jogerős ítéletében az alaptalan keresetet elutasította, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdésének a) pontja alapján. A jogerős ítélet indokolásában rögzítette, hogy az alperes részéről nem volt olyan eljárásjogi szabálysértés, amely érdemi kihatással lett volna az eljárásra. Az eljárás lefolytatására nyitva álló határidő alperes általi számítását az Ákr. 37. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezésre figyelemmel helytállónak értékelte. Az anyagi jogi hivatkozások körében szakkérdésként vizsgálta, hogy a felperes ingatlanának állapotát, állékonyságát, rendeltetésszerű és biztonságos használhatóságát veszélyezteti-e az alperes határozatában engedélyezett bontás, az alperes előírásai megfelelőek voltak-e, illetve szükséges-e a felperesi lakóépület megtámasztása a perrel érintett ingatlanon, ezek megállapítása érdekében igazságügyi szakértőt rendelt ki. Az első ízben kirendelt igazságügyi szakértő, Személy3 által

előterjesztett szakvéleményt aggályosnak értékelte, ezért a felperes indítványára új szakértőt rendelt ki. Az elsőfokú bíróság a jogerős ítéletében rámutatott többek között arra, hogy Személy⁴ építész szakértő, statikus szakértő megállapítása szerint az alperesi érdekelt ingatlanán található maradvány épületrész az alperes határozatában foglalt kitételek szigorú betartásával minden épületkár nélkül elbontható, tartószerkezeti szakértő bevonásával el lehet végezni a bontást, az előírtaknál több, a biztonságot és a szakszerű kivitelezést meghatározó előírás rögzítésére nem volt szükség. A szakvéleménnyel kapcsolatban a felperes kifejtette aggályait, amely vonatkozásban a szakértő pontosította azon megállapítását, hogy „csak részben veszélyezteti a felperesi ingatlan állapotát, állékonyságát, rendeltetésszerű és biztonságos használhatóságát a bontás”, ezzel összefüggésben kifejtette, hogy a felázás indokolja a felperesi ingatlan veszélyeztetését, tehát nem az engedélyezett bontás. Az elsőfokú bíróság a Kötv. 43. § (5d) bekezdésének sérelmét sem tartotta megállapíthatónak, mivel az alperes határozatából egyértelmű, hogy a felperesi műemlék ingatlan állapotára, állagára kiemelt figyelem irányult a közigazgatási eljárás során.

[7] Az elsőfokú bíróság összességében megállapította, hogy a felperes által előterjesztett nyilatkozatok és észrevételek a szakvélemény aggályosságát nem támasztották alá, a felperes több kérdése is túlmutatott a bontást engedélyező és bontásra vonatkozó előírásokon, a szakértő helyszíni szemlét követően készített szakvéleményében a perbeli határozat kereteihez igazodó szakkérdések tekintetében részletes nyilatkozatot tett, melyet számítással, felméréssel igazolt, így a szakvéleményben foglaltakat ítélezése alapjául elfogadta. A szakértő írásban tett nyilatkozatára figyelemmel nem találta szükségesnek a szakértő tárgyaláson történő meghallgatását, valamint a felperes által jelzett további szakértői vizsgálatok elvégzését sem. A felperesi indítványokat a per eldöntése szempontjából szükségtelennek értékelte.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[8] A felperes a felülvizsgálati kérelmében kérte elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatását, az alperes határozatának megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését, másodlagosan kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását. Perköltségigénnyel élt, amelynek összegét 30.000 forintban jelölte meg. A felülvizsgálati kérelem indokaként előadta, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 316. § (1) bekezdés b), c) és d) pontját, az ítéletet egy ellentmondásos és a peradatokkal ellentétes szakvéleményre alapította, amely önmagában kihat az ügy érdemére. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság eljárása sérti azon kialakult joggyakorlatot, amely szerint a szakvélemény hiányossága esetén a szakértő meghallgatása vagy a szakvélemény kiegészítése szükséges (BH2018. 125., KGD2014. 63.). Hivatkozott továbbá a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettség megsértésére, a jogi indokolás hiányos voltára, valamint arra, hogy az állagvédelem tervdokumentációjával kapcsolatos kérdésekben az elsőfokú bíróság nem foglalt állást.

[9] A felperes a szakvélemény aggályossága körében hivatkozott hibás mérési adatokra, amelyek a valóságtól lényegesen és igen jelentős mértékben eltérnek. Előadta, hogy az erre vonatkozó észrevétel kapcsán a szakértő roncsolásos mérés szükségességéről nyilatkozott, az esetleges téves számításra nem reagált, azt azonban kiemelte, hogy statikai számításai szerint a pontos mérések szükségesek és nélkülözhetetlenek. A felperes sérelmezte, hogy a 2022. május 19-ei tárgyaláson a bíróság közvetlenül kézbesítette a 2022. május 9. napján iktatott és 2022. május 18-ai intézkedés folytán megküldött szakértői nyilatkozatot, amelyet jogi képviselője csak a tárgyalást követően töltött le. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ezen eljárása megsértette a Kp. 2. § (6) bekezdésében foglalt rendelkezést. Ez vonatkozik az alperes előkészítő iratára is, amelynek megismerésére már csak az ítélet meghozatala után nyílt lehetősége. Sérelmesnek tartja mindezt azért is, mert a szakértői válaszokból a feltett kérdések csak sejtethők, azonban a bíróság szakértőt nyilatkozatra felhívó végzése a feleknek nem került kiadásra. Rámutatott, hogy a szakértő a számításai során egy közel kétszeres falvastagsággal (51 cm helyett 89 cm-rel) számolt, ebből állapította meg az épület stabil, állékony voltát a bontással összefüggésben. Előadta, hogy erre az észrevételre a szakértő csak annyiban reagált, hogy a mérést lézeres mérővel elvégezte, így továbbra sem oldotta fel a szakvélemény tényadatbeli hiányát. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ezt az észrevételt meg sem említette az ítéletében és a mellőzés okát sem adta meg, holott fényképfelvételt is csatolt, amelyen a falvastagság mérőszalaggal mérve láthatóan is jelentősen eltér a szakvéleményben rögzített mértéktől. Az elsőfokú bíróság ezen eljárása sérti a Pp. 316. § (1) bekezdés b) és c) pontját, ugyanis a szakvélemény valótlan tényadatokból vezeti le számításait és állapítja meg az épület szerkezeti megfelelőségét. Rámutatott, hogy a bíróság eljárásából az következik, hogy bármilyen hibás mérési adat esetén elegendő a szakértőnek nyilatkoznia arról, hogy a mérést elvégezte. Hangsúlyozta, hogy nem csupán vitatta, de fényképfelvétellel igazolta is a téves mérést. A 2022. május 19-ei tárgyaláson kézbesített szakértői nyilatkozat részleges szemlére és részleges mérésre utaló része kapcsán kiemelte, hogy nem a részleges vizsgálat volt a szakértő feladata.

[10] A felperes álláspontja szerint a részleges károsodás lehetősége körében is ellentmondásos a szakvélemény, azonban annak tisztázása a per során elmaradt. A bontási következmények körében kifogásolta, hogy az alperes folyamatosan a felperesi kötelezést helyezi kilátásba, ahogy az a 73. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben is szerepel. Előadta, hogy a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettség sérelme azzal is megvalósult, hogy az elsőfokú bíróság nem adta indokát annak, hogy Személy5 igazságügyi szakértő felperes által becsatolt magánszakvéleményét miként értékeli, milyen okból mellőzi annak ellenére, hogy erről többször is tájékoztatást kért a bíróságtól, illetve már a becsatolást is kérte engedélyezni. Hivatkozott továbbá a Kp. 2. § (1) és (6) bekezdésének a megsértésére az iratok kiadásának hiánya, illetve a nyilatkozattételre kellő idő biztosításának hiánya okán, ezáltal a hatékony jogvédelem biztosításának hiányára is, ami miatt a jogorvoslat csak formális volt és sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt, tisztességes eljáráshoz fűződő joga.

[11] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában fenntartását és a felperes perköltségben marasztalását. A felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltség összegét 20.000 forintban számította fel. Az elsőfokú eljárásban megtett nyilatkozatait változatlanul fenntartotta. Álláspontja szerint a legtöbb felperesi érv vonatkozásában logikailag nem vezethető le, hogy miért lenne jogszabálysértő a jogerős

ítélet. A szakvélemény kiegészítését a bíróság ténylegesen a tárgyaláson adta át a feleknek, de időt biztosított annak áttanulmányozására, az észrevétel megtételére. A felperes által felhozott eseti döntések kapcsán rámutatott, hogy nem foghatnak helyt, mert a szakvélemény kiegészítése megtörtént. A bíróság a tényállás teljeskörű tisztázása után hozott ítéletet, a tárgyalás berekesztése előtt a feleknek lehetőségük volt nyilatkozni további bizonyítási indítványról. Tévesnek tartja jelen ügy felperes általi megközelítését, a normák felepres általi értelmezését, amely által az eljárás egészét „átítatta” a szomszédjogi vita, ami a közigazgatási ügy elbírálásánál nem bírhatott relevanciával.

A Kúria döntése és jogi indokai

[12] A felperes felülvizsgálati kérelme - a következők szerint - alapos.

[13] A Kúria a 3. sorszámú végzésével a felperes felülvizsgálati kérelmét a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja alkalmazásával befogadta. A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdésének, továbbá a Kp. 120. § (5) bekezdésének megfelelően a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között, a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján vizsgálhatja felül. A felperes felülvizsgálati érveivel összefüggésben a Kúria a következőket emeli ki.

[14] A Kúria elfogadta a szakértői vélemény aggályossága vagy aggálytalansága megállapítása körében a Pp. 316. § (1) bekezdés c) pontja megsértésére alapított felperesi hivatkozást. A falvastagságot vitató érvekre, a felperes által mért adatokra, azok valós, esetleg téves vagy felcserélt voltára az igazságügyi szakértő az írásbeli nyilatkozatában nem tért ki, pusztán a mérés tényére, annak megtörténtére hivatkozott, továbbá a pontosabb méréshez a roncsolásos vizsgálat alkalmasságát jelölte meg. A felperes arra is tényszerűen mutatott rá, hogy a perben a kirendelt igazságügyi szakértő által alapul vett falvastagságra nézve bizonyítékot csatolt, amelyen a mérőszalaggal mért - a szakértő által alapul vett falvastagságtól jelentősen eltérő - falvastagság látható, azonban az eltérés tényére, megállapíthatóságára, a számítások és a szakvéleményben levont következtetés szempontjából, különösen statikai szempontból releváns voltára a szakértő nem nyilatkozott, és az elsőfokú bíróság a jogerős ítéletben nem indokolta meg a felperes által becsatolt bizonyíték mellőzését, miként azt sem, hogy mely okból nem tartotta szükségesnek a falvastagság további tisztázását. A perben eltérő adat merült fel az igazságügyi szakértő által vizsgált falvastagságra, amelynek tisztázására nem elégséges annak rögzítése, hogy a szakértő lézeres mérést végzett, továbbá kellő indokolás nélkül nem mellőzhető a felperes által becsatolt bizonyítékokra nézve a kirendelt igazságügyi szakértő nyilatkoztatása a mérés tényén túl a mért adatok helyességére vonatkozóan is.

[15] A Kúria a felperes által a szakértői bizonyítás vonatkozásban hivatkozott BH2018. 125. számú határozat kapcsán rámutat arra, hogy az a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi

III. törvény (régi Pp.) hatálya alatt, eltérő tényállású ügyben született, ugyanakkor lényegi tartalma, miszerint „A perben kirendelt szakértő szakvéleményének megalapozatlansága vagy egyéb hibája esetén szükséges lehet a szakértő személyes meghallgatása, vagy a szakvélemény kiegészítése”, a Pp. és a Kp. hatálya alatt is iránymutató. A felperes utalt továbbá a KGD2014. 63. számú ügyre is, amelyre szintén a régi Pp. hatálya terjedt ki és amely a homályos, hiányos, más szakértő szakvéleményével ellentétben álló, vagy kétséges hitelű szakvélemény kiegészítésének, felvilágosítás megkövetelésének eredménytelensége esetében új szakértő kirendelésének szükségességét tartalmazza. A Kúria megítélése szerint jelen perbeli esetben a felülvizsgálati kérelem nem a hivatkozott KGD szerinti eredménytelenséget, hanem a felperes által becsatolt fénykép kapcsán a szakértő nyilatkoztatásának hiányát vagy ezen fénykép mellőzése kellő indokolásának hiányát, mint eljárási hibát támasztja alá.

[16] A Kúria alaposnak értékelte a nyilatkozattételi jog vonatkozásában kifejtett felperesi hivatkozásokat is. A felperessel a 2022. május 19-ei tárgyaláson közölt szakértői nyilatkozat tekintetében gyakorlatilag egy „azonnali” észrevételezési határidőt biztosított az elsőfokú bíróság. A tárgyaláson közölt iratra az észrevétel tárgyaláson való megtétele önmagában nem jogszabálysértő, azonban azt mindig a konkrét ügy tényállására és az eset összes körülményére figyelemmel kell értékelni, hogy kellően biztosítja-e az ügyféli jogok gyakorlását. Kétségtelen, hogy a bíróságnak törekednie kell a perek hatékony, észszerű határidőben való befejezésére, ez azonban nem eredményezheti azt, hogy olyan esetben és időben hozzon ítéletet, amikor a peres félnek - a számára biztosított nyilatkozattételi időre, valamint jelen perbeli esetben a rendelkezésre bocsátott iratok körére figyelemmel - nincs reális lehetősége érdemi nyilatkozat megtételére. Az időszerűség és az ügyféli jogok biztosítása egyaránt követelmény.

[17] A felperes mind a nyilatkozattételi jog gyakorlása, mind pedig egyes iratok megismerése biztosításának hiányára, illetve késedelmes - a jogerős ítélet meghozatalán túli - voltára is kellő alappal hivatkozott. A Kúria ezzel összefüggésben rámutat arra, hogy az Alkotmánybíróság számos döntésében foglalkozott a tisztességes eljárás követelményével. A 3174/2014. (VI. 18.) AB határozatában és a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában is rögzítette, hogy a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye „az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni.”. A tisztességes eljárás követelményét az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikke értelmezésében közigazgatási ügyekre is irányadónak tartotta.

[18] A Kúria gyakorlatában is felmerültek a tisztességes eljárás követelményével kapcsolatos értelmezést igénylő esetek (pl. Kf.V.39.143/2020/4. számú határozat). A Kúria Kfv.IV.37.366/2012/4. számú határozatában foglaltak szerint, - amely döntés KGD.2014. 90. szám alatt közzétételre került - a tisztességes eljárás jogát csak az a bírói mulasztás sérti, amely akadályozza, illetve szükségtelenül, aránytalanul korlátozza a peres felek perbeli cselekményeit. Ez a kérdés tehát az egyedi eset körülményeinek vizsgálatával, mérlegelésével dönthető el.

[19] A Kp. 2. § (6) bekezdése értelmében „A bíróság köteles gondoskodni arról, hogy a felek minden, az eljárás során előterjesztett kérelmet, nyilatkozatot, a bírósághoz benyújtott okiratot, bizonyítékot megismerhessenek, és azokra - megfelelő határidőn belül - nyilatkozthassanak”. A Kúria megalapozottnak értékelte a felperes felülvizsgálati kérelmében előadott érveket, amelyek szerint a szakértő írásbeli nyilatkozatának tárgyaláson való megismerése, továbbá az alperes írásbeli nyilatkozatának a jogerős ítélet meghozatala utáni kézbesítése olyan körülmények, amelyek folytán a jelen perbeli esetben a nyilatkozattételi jog megfelelő, az ügyféli jogok gyakorlását érvényre juttató biztosítása nem áll fenn. A Kúria megítélése szerint mindez felvetette az eljárás lényeges szabályainak olyan módon történő megszegését, amely a per érdemére kihatással volt. Súlyos eljárási jogszabálysértés, ha a peres fél lényeges, a tisztességes eljárás követelményébe tartozó eljárási jogait nem tudja gyakorolni. Ilyen volt az elégtelen időtartamú, lényegében teljesíthetetlenül rövid nyilatkozattételi határidő, arra is figyelemmel, hogy a felperes részére a tárgyalás berekesztése előtt nem kézbesítettek minden releváns periratot, amely a nyilatkozattételi jog érvényre juttatását szolgálta volna.

[20] A Kúria a jogerős ítéletet az indokolási kötelezettség teljesítése tekintetében is hiányosnak értékelte. A felperes kellő alappal hivatkozott a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdésének a megsértésére abba a körben, miszerint a perben bizonyítékot csatolt, amelyre nézve a jogerős ítélet indokolást nem tartalmaz. Ez a hivatkozás mind a felperes által becsatolt magánszakvélemény, mind pedig a falvastagságot vitató felperesi beadvány mellékletét képező fénykép vonatkozásában helyt foghatott. A magánszakvélemény értékeléséről vagy annak mellőzéséről, illetve más bizonyítékként való vizsgálatáról a jogerős ítélet nem adott számot, miként arról sem, hogy milyen okból került sor a falvastagságot vitató fénykép bizonyítékként való értékelésének mellőzésére. A Kúria ugyanakkor nem adott helyt az indokolási kötelezettség megsértésével összefüggésben kifejtett felperesi érveknek abban a tekintetben, hogy a kereseti kérelemben hivatkozott eljárásjogi jogszabálysértéseket az elsőfokú bíróság teljeskörűen ne vizsgálta volna. A felperes e vonatkozásban kiemelte, hogy az állagvédelem tervdokumentációjával kapcsolatos kérdésekben az elsőfokú bíróság nem foglalt állást. A Kúria ezzel szemben úgy értékelte, hogy a jogerős ítélet indokolásának [27] és [28] bekezdésében foglaltakból megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az alperesnek a közigazgatási eljárás során becsatolt műszaki tervdokumentáció alapján végzett eljárását értékelte, e körben utalt a Korm. rendelet 8. mellékletének 6.2.5. pontjára is, így a kereseti kérelem kimerítésének hiánya - a felperes erre vonatkozó előadása ellenére - nem áll fenn.

[21] A fentiekre figyelemmel a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 121. § (1) bekezdésének a) pontja alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[22] Az új eljárásban az elsőfokú bíróságnak a felperes nyilatkozattételi jogát megfelelő határidővel, a nyilatkozattételhez szükséges periratok megküldése, ezáltal megismerhetősége mellett kell biztosítani, s annak leteltét követően ítéltető meg érdemben a kereset. A szakvélemény aggályos vagy aggálytalan voltát a felperes falvastagságra vonatkozó

számszaki hivatkozása mentén a szükséges mértékben - a szakértő nyilatkoztatásával vagy más, arra alkalmas módon - tisztázni kell, illetve amennyiben a felperes számszaki hivatkozása nem helytálló, annak okáról az ítélet indokolásában számot kell adni. Az ítélet indokolásában a magánszakértő szakvéleménye mikénti értékelését vagy e bizonyíték mellőzésének indokát is rögzíteni kell.

A döntés elvi tartalma

[23] *Amennyiben a fél részére a bíróság nem biztosít megfelelő nyilatkozattételi határidőt, illetve a nyilatkozat megételéhez szükséges periratok megismerésére csak az ítélet meghozatala után nyílik lehetőség, ezáltal a peres fél lényeges, a tisztességes eljárás követelményébe tartozó eljárási jogait nem tudja gyakorolni, az a per érdemére kiható eljárásjogi szabály megsértése.*

Záró rész

[24] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése szerinti kérelem hiányában, továbbá mert maga sem látta szükségét tárgyalás tartásának, tárgyaláson kívül bírálta el.

[25] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 110. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezésre figyelemmel csupán megállapította a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperes, valamint a felülvizsgálati ellenkérelmet előterjesztett alperes felülvizsgálati perköltségének összegét, annak viseléséről az elsőfokú bíróság dönt az eljárást befejező új határozatában. A felperes a felülvizsgálati kérelemben 30.000 forint, míg az alperes a felülvizsgálati ellenkérelemben 20.000 forint felülvizsgálati perköltséget igényelt, amelyet a Kúria a kifejtett jogi képviselői munkával arányosnak értékelt, így a felülvizsgálati perköltséget az igényelt összegben állapította meg, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel. Az I. rendű és a II. rendű alperesi érdekelt a felülvizsgálati eljárásban nyilatkozatot nem tett, a felülvizsgálati eljárásban perköltségük nem merült fel, ezért annak megállapításáról a Kúriának rendelkeznie nem kellett.

[26] A végzés ellen a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontjában foglalt rendelkezés zárja ki.

Budapest, 2022. november 23.

Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k.
a tanács elnöke

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit
előadó bíró

Dr. Hajnal Péter
bíró

Dr. Heinemann Csilla
bíró

Huszárné dr. Oláh Éva
bíró